

To in ono.

Naše slike. „Cvetlični praznik v starem Rimu“ (str. 392.) je ena onih slik slavega poljskega slikarja Henrika Siemiradzkega, ki nas predstavljajo v dobo rimskega cesarstva. Žrtveniki ta dan ne sprejemajo žgalnih darov in krvavih žrtev, ampak se venčajo s cvetjem. Mladenke spletajo vence in jih darujejo, dete prinese starcu cvetno kito. Spodaj leži mesto in v daljavi se dvigajo Albanske gore. — Kip sv. Petra (str. 401.) je prost posnetek starega bronastega kipa v cerkvi sv. Petra v Rimu. G. Repič je obdržal splošno podobo, le obleko je drapiral po svoje bolj živahno. — Spominčica, ki so jo kovali l. 1900. v spomin, da sta Goriška in Gradiščanska že štiristo let združeni z Avstrijo, je delo g. Tautenhayna ml. Na eni strani je podoba cesarja Franca Jožefa z napisom: „Fides per quattuor saecula servata — Zvestoba skozi štiri

stolnice sv. Vida, ki je popravilo poškodovana dela stare zgradbe in zdaj nadaljuje zidanje. Dovršen je le presbiterij, pol stolpa in en del ladje. Tudi telo svetega Vaclava počiva v tej cerkvi, kjer se vidi tudi še njegov šlem in oklepnjača. — Zrakoplovstvo napreduje zadnji čas s hitrimi koraki. Najtežji problem je ta, kako kretati zrakoplov svojevoljno proti vetru. Dokler to vprašanje ni rešeno, se zrakoplov ne more praktično rabiti. Posebno vojaštvo se jako zanima za zrakoplove, kajti jasno, je kolikega pomena bi bil kretljiv zrakoplov za vojne namene. Iz Pariza se je čul nedavno glas, da se je posrečilo sestaviti zrakoplov, ki je svobodno sledil premikanju čet ob vojaških vajah. Ob istem času pa so tudi iz Berolina zagnali krik, da je nemški major Parseval tudi iznašel kretljiv zrakoplov, ki se je baje dobro obnesel. Poizkušnjo s Parsevalovim

zrakoplovom vidimo na (str. 429.). Če pojde tako dalje, se bomo kmalu vozili po zraku namesto po zemlji! — Huculski domači lesni obrt v Galiciji, na (str. 428.) je nekaj posebnega. Lesenim izdelkom svojim dajejo fino izrezljane in stilizirane narodne ornamente, ki so v marsičem zelo podobni jugoslovanskim motivom — Letos je štirideset let, odkar je izdihnil v Ameriki cesar Maksimilijan (str. 424.) brat našega cesarja, ki nas spominja nanj še zdaj lepi Miramar pri Trstu. Ni mu bilo usojeno, da bi dolgo nosil krono mehikanskih cesarjev. Največ krivi so bili njegove sreče Francozi, kajti Napoleon III., ki mu je obljubil pomoč in ga nagovoril, naj gre v Mehiko, ga je v odločilnem trenutku za-

KAKO BOMO ODSLEJ POTOVALI
(Zrakoplovni načrt tehnika Fr. Pališa.)

stoletja ohranjena,“ na drugi strani sta pa podobi kralja Maksimilijana in goriškega grofa Leonharda. — Grob sv. Janeza Nepomučana v cerkvi sv. Vida v Pragi (str. 405.) je izredno dragocen. Nad oltarjem držita angela rakev, v kateri počivajo ostanki svetnikov, nad cerkvijo pa je velika njegova podoba iz čistega srebra; glavo mu obdaja pet diamantnih zvezd. Blizu njega dviga angel ahatni jezik, podobo nestrohnjenega jezika svetnikovega, ki se hrani v spomeniku Štiri podobe, predstavljajoče kreposti, obdajajo nagrobnik, in srebrni angeli nosijo baldahin, ki je razpet nad spomenikom. Spomenik tehta 1500 kg in se ceni na 400.000 K. — Stolna cerkev sv. Vida na Hradčanih, kakor znano, ni še dogotovljena. Kar imamo, pa spada med najznamenitejše spomenike srednjeveške gotike. L. 1859. je ustanovil grof Frančišek Thun društvo za dozidanje

postavil. Sovražniki so dobili v roke nesrečnega vladarja in ga ustrelili z dvema tovarišema. Trije preprosti križi kažejo še dandanes usodni kraj. Truplo je prepeljal v Evropo zmagovavec pri Visu admiral Tegetthof. Rakev je shranjena pri kapucinih na Dunaju. Letos so nam veterani Maksimilijanovi, ki jih živi nekaj tudi še na slovenski zemlji, obudili spomin na ta žalostni dogodek. — Nagrobni spomenik Leona XIII. v lateranski cerkvi je dogotovljen, kakor ga vidimo (str. 431.) Dne 23. julija ga je slovesno izročil kipar Padolini, ki je naglašal, da je idejo za spomenik zajel iz spisov papeževih. Truplo se prenese iz cerkve sv. Petra v lateransko baziliko, kadar bodo razmere za to ugodne v Rimu. Spomenik je na evangeljski strani pred presbiterijem. Na drugi strani počiva Inocenc III., ki mu je Leon XIII. priredil spomenik.